

[Fjerde næstformand]

(Lovforslag nr. L 122).

Medlemmer af Folketinget Torben Lund (S), Korneliusen (S), Ingrid Bo Larsen (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S), Jimmy Stahr (S), Lenger (SF), Agerschou (SF), Leif Hermann (SF), Ingerlise Koefoed (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

(Beslutningsforslag nr. B 69).

I skrivelse af d.d. meddeler arbejdsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om arbejdsmiljø og vækst.

(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted onsdag den 28. januar 1987. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap.

(Lovforslag nr. L 116).

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om indeksregulerede realkreditlån, lov om realkreditinstitutter, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte og lov om ejerlejligheder. (Følgelovgivning til lov om boliger for ældre og personer med handicap).

(Lovforslag nr. L 117).

Lovforslagene skal ses i sammenhæng med de lovforslag, der blev fremsat for Folketinget den 29. januar 1986 som forslag L 139 og L 140. Lovforslagene blev imidlertid ikke vedtaget. Dette skyldtes især, at staten ifølge L 139 ikke direkte skulle deltage i finansieringen af de nye ældreboliger.

Nærværende forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap indeholder derfor ændrede finansieringsregler, således at staten betaler 75 pct. af renten på de indekslån (IS-lån), der kan optages i forbindelse med etableringen af ældreboligerne.

Lovforslagene bygger som L 139 og L 140 på ældrekommissionens undersøgelse af – og synspunkter vedrørende – de ældres behov, der understregede nødvendigheden af nytænkning inden for bl.a. ældreboligområdet.

I de senere år er udviklingen på ældreboligområdet da også gået i den retning, som ældrekommissionen fandt bør tilstræbes; det vil sige, at kommunerne i stedet for at opføre institutionsbyggeri forstærker og udbygger indsatsen over for ældre i eget hjem bl.a. gennem hjemmehjælps- og dagplejeordninger samt bistand til installation af hjælpemidler m.v.

Lovforslagene tilsigter at fremme den igangværende udvikling på ældreboligområdet ved gennem nybyggeri og ombygning af den eksisterende boligmasse at tilvejebringe mulighed for et varieret udbud af selvstændige ældreegnede boliger, dvs. boliger, som med hensyn til planløsninger og adgangsforhold er egnede for ældre.

Følgelovgivningen til lov om boliger for ældre og personer med handicap har til formål at fremme etableringen af ældreegnede boliger i forbindelse med byfornyelse. Samtidig eksisterer der fortsat mulighed for efter boligbyggerilovens bestemmelser at indrette almenyttige boliger, der er velegnede for ældre handicappede.

Kommunerne får således flere strenge at spille på ved tilvejebringelsen af boliger for ældre, nemlig ældreboliger efter nærværende lovforslag, almenyttige ældreboliger og byfornyeede ældreegnede boliger. Hertil kommer de boliger for ældre, som kommunerne selv måtte opføre og drive uden for ældreboliglovsforlagets rammer.

Forslaget til lov om boliger for ældre og personer med handicap indeholder endvidere et væsentligt decentraliseringselement, idet det overlades til kommunerne at vurdere de lokale ressourcer og behov og på baggrund heraf afgøre, hvor mange boliger der skal henholdsvis bygges og indrettes i den eksisterende boligmasse. Den større kommunale beslutningskompetence, der i vidt omfang også gælder den fysiske indretning af boli-